

ACEC

ASSOCIACIÓ COL·LEGIAL
D'EScriptors DE CATALUNYA

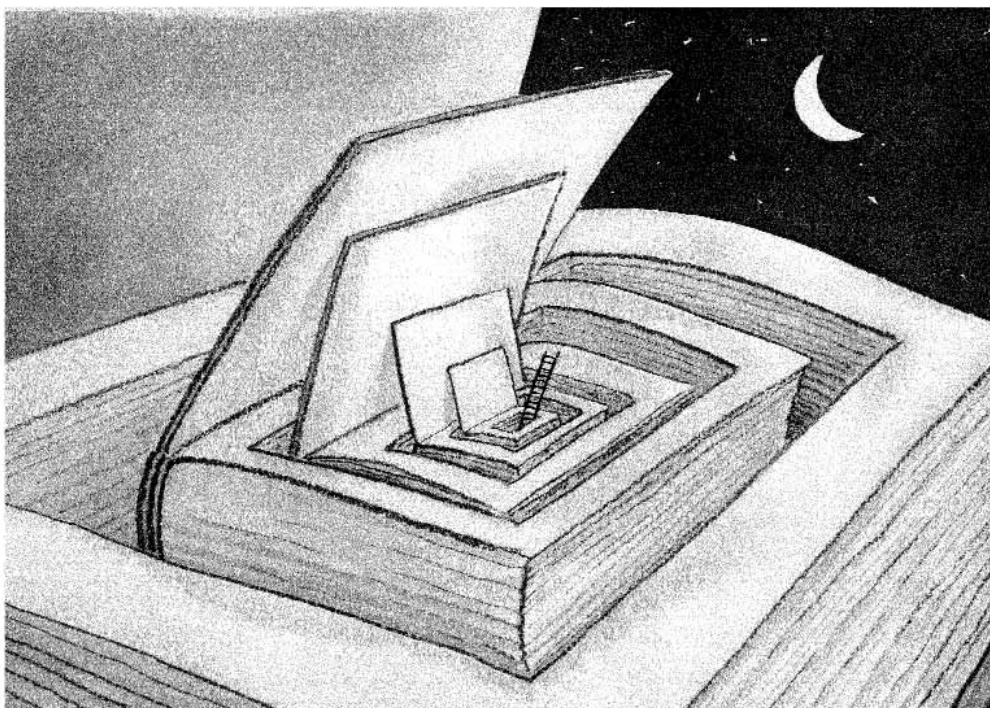
ASOCIACIÓN COLEGIAL DE
ESCRITORES DE CATALUÑA

EL BUTLLETÍ

número 69 / març-abril 2007

Les associacions d'autors prenen la iniciativa

MANIFEST A FAVOR DELS DRETS D'AUTOR

PEPSCH GOTTSCHER

El necessari acord del
cànon per còpia
privada

Entrevista a
Javier Cremades
President del Fòrum
Iberoamericà de la Propietat
Intelectual (FPI)

Interrogants i
conveniències dels
drets d'autor a
Google

L'ACEC crea un Consell Assessor

> JOSÉ CORREDOR MATHEOS
EXPRESIDENT

> SALVADOR GINER

> ROMÀ GUBERN
EXPRESIDENT

> JOAQUIM MARCO
PRESIDENT D'HONOR

> EDUARDO MENDOZA
EXVICEPRESIDENT

> MIQUEL DE PALOL

> CRISTINA PERI ROSSI

> CARME RIERA

> MANUEL DE SEABRA
EXPRESIDENT

> SALVADOR PÁNIKER
EXVICEPRESIDENT

L'Associació Col·legial d'Escriptors de Catalunya ha creat un nou òrgan: el Consell Assessor, un estament de caràcter consultiu que farà les funcions pròpies d'un senat d'honor i que emetrà els seus consells i opinions sobre assumptes de gran relleu per a l'entitat i la professió.

El Consell Assessor està format pels presidents que ha tingut l'entitat al llarg dels seus 27 primers anys de vida: Joaquim

Marco (que, a més, el president d'honor), Romà Gubern, José Corredor-Matheos i Manuel de Seabra (José Luis Giménez-Frontín també va ser president, però en tant que secretari general actual no integra el nou Consell) i dos exvicepresidents: Eduardo Mendoza i Salvador Pániker. A més, quatre reconegudes figures de les lletres –com Salvador Giner, Miquel de Palol, Cristina Peri Rossi i Carme Riera– s'incorporen al nou òrgan.

ACEC

ASSOCIACIÓ COL·LEGIAL
D'EScriptors DE CATALUNYA

ASOCIACIÓN COLEGIAL DE
ESCRITORES DE CATALUÑA

Amb el patrocini de:

I la col·laboració de:

Generalitat de Catalunya
Institució de les Lletres Catalanes

Edita:

Associació Col·legial d'Escriptors de Catalunya

Adreça:

Ateneu Barcelonès
c. Canuda, 6, 5a. 08002 Barcelona
Tel. 93 318 87 48 / Fax. 93 302 78 18
secretaria@acec-web.org - www.acec-web.org

Horari d'atenció a l'associat:

De dilluns a divendres, de 16 a 21 h.

Realització de continguts i maquetació:

Hydra Media (Tel. 93 894 53 75)

Coordinació de les il·lustracions:

Dante Bertini

Fotografies:

Carme Esteve

Impressió:

L'Eco de Sitges

Coordinació:

Mayte Giménez, José Luis Giménez-Frontín,
José Florencio Martínez i Santi Terraza

Dipòsit legal: B-8.579/97

JUNTA DIRECTIVA DE L'ACEC

Presidenta:

Montserrat Conill

Vicepresident primer:

Miquel de Palol

Secretari general:

José Luis Giménez-Frontín

Tresorer i vicesecretari:

Alejandro Gómez-Franco

Vocals:

Agnès Agboton, Dante Bertini, Anna Caballé, Carme Camps, David Castillo, Mayte Giménez, Alejandro Gómez-Franco, José Florencio Martínez, José María Micó, Miquel de Palol, Manuel Serrat Crespo, Anne-Hélène Suárez i Antonio Tello

Il·lustracions d'aquest número

PEPSCH GOTTSCHÉBER, "PEPSCH"

Va néixer a Graz (Àustria) el 1946 i viu a Múnic des del 1974. Publica diàriament les seves caricatures polítiques a diaris alemanys, com el *Süddeutsche Zeitung*, i els seus dibuixos il·lustren notes de revistes i diaris (*Stern*, *Der Spiegel* i *Die Zeit*). Ha publicat diversos llibres.

L'AELC i l'ACEC elaboren, amb motiu de Sant Jordi, un manifest conjunt

Pel dret d'autor

DECÀLEG-MANIFEST DELS AUTORS

Els sotasignants, membres de les Juntes Directives de l'AELC (Associació d'Escriptors en Llengua Catalana) i de l'ACEC (Associació Col·legial d'Escriptors de Catalunya) i els seus respectius Consells Assessors considerem necessari manifestar:

1.- Que la legislació europea sobre el dret d'autor ha suposat un lent avenç social en el camí de l'equiparació amb altres drets laborals i patrimonials; també per incentivar la creació cultural i protegir l'edició contra el frau i la pirateria.

2.- Que el respecte social al dret d'autor indica una sensibilitat democràtica que protegeix la cultura de totes i cadascuna de les llengües i que potencia la societat del coneixement. És, doncs, un dels índexs més significatius del nivell cultural d'un país.

3.- Que no és cert que la remuneració a l'autor pel préstec de les seves obres constitueixi un atemptat contra el servei públic. No hi ha cap país en què el servei públic pugui gestionar-se al marge del respecte a la llei, ni finançar-se a costa de no satisfer honoraris als seus treballadors o regatejar el pagament de serveis, subministraments o drets.

4.- Que el pagament de drets d'autor s'articula en proporció als ingressos que generen els exemplars distribuïts. Així, doncs, és dubtós que el préstec bibliotecari no comporti alguna mena de perjudici econòmic per a l'autor.

5.- Que resulta realment difícil considerar abusiva la quantitat de 20 cèntims, fixada amb caràcter transitori pel Legislador espanyol, com a pagament de drets a l'autor per cada obra adquirida per a préstec independentment del nombre de préstecs realitzats. I que cal esperar que els titulars de les institucions públiques i privades facin front a les seves obligacions legals incrementant

les dotacions a les biblioteques per tal de no haver de repercutir en els usuaris aquest pagament.

6.- Que, així com ningú no pot obligar ningú a exercir els seus drets, tampoc ningú no pot obligar, individualment o col·lectiva, a la seva renúncia.

7.- Que el dret d'autor per préstec bibliotecari no és conceptualment ni jurídicament cap impost o cànon, fet pel qual ha rebut l'empара total del Tribunal Europeu de Justícia.

8.- Que el dret d'autor per préstec bibliotecari no pot ni ha de ser confós amb el cànon o sistema legal compensatori per còpia privada. Que les converses en aquest terreny amb les multinacionals fabricants de suports i equips digitals deuen concloure amb garanties per a la propietat intel·lectual i en consideració a l'interès general del país.

9.- Que sembla interessada, i no és acceptable, la circulació d'insídies contra les entitats de gestió col·lectiva de drets. En el cas del llibre, els autors compartim amb els editors la direcció de CEDRO, i les associacions d'escriptors estem en disposició d'explicar els criteris d'administració de drets i els beneficis directes i indirectes que reverteixen sobre els autors.

10.- Que no s'ha de confondre l'autor de textos, traduccions, adaptacions, edicions crítiques o compilacions, siguin d'encàrrec o no, amb un proveïdor empresarial. L'autor és una persona física i la seva autoria moral és legalment irrenunciable. L'autoria no és atribuïble als anomenats "equips editorials", i és escandalosa la utilització editorial de la figura d'"obra col·lectiva" al marge de l'esperit i de la lletra de la Llei de la Propietat Intel·lectual.

Barcelona, 18 d'abril de 2007

La Llei del llibre, la lectura i les biblioteques especifica el pagament de 20 cèntims per llibre adquirit

S'imposa la raó... i el dret

El debat produït a Espanya en els darrers mesos sobre el pagament dels drets per préstec bibliotecari, resultaria inimaginable en altres països europeus. Tot i la sentència de la UE que sanciona l'Estat per incomplir la normativa comunitària i malgrat que gairebé a tot Europa es paga aquest dret, determinats sectors de l'opinió pública segueixen manifestant-se en contra del cobrament per part dels autors. Amb tot, el Govern finalment s'ha vist obligat a moure fitxa i ha situat en 20 cèntims per llibre adquirit la quantitat que rebran els autors per aquest concepte.

L'aprovació per àmplia majoria per part del Ple del Congrés del Dictamen sobre la Llei de la lectura, el llibre i les biblioteques –i la seva pròxima aplicació–, ha permès l'establiment del pagament del dret de préstec, que per ara està previst que sigui de 20 cèntims per cada exemplar adquirit per una biblioteca i destinat al préstec. És a dir, amb aquesta aportació (que és mínima i gairebé testimonial), es podria prestar el llibre tantes vegades com es desitgi al llarg de la seva durada, i no com s'ha fet creure a l'opinió pública: que els 20 cèntims s'havien de pagar per cada llibre prestat, i que això podia provocar una suposada amenaça a la pervivència de les biblioteques.

La quantitat prevista és mínima i en cap cas es pot considerar abusiva, tot i les manifestacions de determinats col·lectius que s'han posicionat contra els drets d'autor. El pagament dels 20 cèntims per llibre adquirit anirà a càrrec de les administracions titulars de les biblioteques (en la major part, ajuntaments i comunitats autònomes), si bé s'hi han eximit les de municipis de menys de 5.000 habitants.

En qualsevol cas, però, cal assenyalar que la compensació prevista és provisional i que, suposant que el preu s'apliqués a cada llibre prestat i no a cada obra adquirida, això no suposaria un perill per a la pervivència de les biblioteques. La prova és que als països on es paguen drets per llibre prestat les biblioteques segueixen existint sense problemes.

De moment, però, i fins que no s'hagi desenvolupat el reglament de pagament, que està previst que estigui llest d'aquí a un any, i es pugui aplicar la fórmula definitiva, s'abonaran 1,4 milions d'euros aproximadament en concepte dels 20 cèntims per exemplar adquirit.

El preu del dret s'ha calculat a partir de dividir els 84 milions d'euros que s'inverteixen cada any en l'adquisició de llibres per a biblioteques entre els 12,7 euros de cost mig d'un llibre. Molt probablement, CEDRO gestionarà el cobrament del dret, si bé encara resta per negociar de quina manera i en quina proporció les administracions assumiran al pagament. El repartiment d'aquests diners, segons les darreres informacions –pendents encara de confirmació– és que es destinaran íntegrament als autors en un sistema i mètode encara per definir (inicialment s'havia apuntat que un 70 % fos per als autors i un 30 % per als editors).

L'aplicació de la normativa europea ha posat de manifest la divisió que situa en un front CEDRO i les pròpies associacions d'autors (a favor de l'aplicació del dret) i en un altre les associacions de bibliotecaris i altres col·lectius, que s'hi han oposat a un dret bàsic com és el de la Propietat Intel·lectual, en ocasions fent servir arguments allunyats dels criteris de la Unió Europea, que és l'organisme que legisla aquest pagament als seus països membres.

La normativa europea 92/100 obliga Espanya a implementar el pagament, si no l'Administració ha d'assumir el risc d'haver de pagar una multa de 300.000 euros diaris. Per aquest motiu, el Govern, després de molt de temps sense moure fitxa, ha decidit finalment introduir la modificació legal per a fer efectiu el pagament.

El primer expedient de la Unió Europea data de gener de 2004, quan va instar l'Estat al compliment de la normativa que regula el préstec bibliotecari, de la qual Espanya s'havia eximit l'any 1994. La sentència del Tribunal de Justícia Europeu, l'octubre del 2006, va ser clau perquè finalment el Govern espanyol prengués en consideració la normativa europea. L'Executiu ha aprofitat la tramitació de la Llei del Llibre per a incloure aquesta quantitat mínima de pagament pel préstec.

LES ASSOCIACIONS D'AUTORS DIUEN PROU

> GINER, GRAELLS I GIMÉNEZ-FRONTÍN, A LA RODA DE PREMSA

Les juntes directives i els consells assessors de l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana (AELC) i l'Associació Col·legial d'Escriptors de Catalunya (ACEC) han dit prou. Les dues entitats van presentar als mitjans de comunicació el passat 18 d'abril un manifest (*vegeu-lo a la pàgina 3*) elaborat conjuntament, que denuncia la greu vulneració dels drets d'autor que s'està produint en l'actualitat i que es posa de manifest en casos com l'oposició de determinats col·lectius i sectors (entre els quals, el mateix Govern) al cobrament del dret de préstec bibliotecari, la manca d'acord en el cànon per còpia privada o determinades violacions de la Llei de Propietat Intel·lectual per part d'algunes editorials.

El president de l'AELC, Guillem-Jordi Graells i el secretari general de l'ACEC, José Luis Giménez-Frontín van presentar el manifest en roda de premsa. El president de l'Institut d'Estudis Catalans (IEC) i membre del Consell Assessor de l'ACEC, Salvador Giner, també va participar en la presentació del document als mitjans de comunicació, així com altres autors i membres dels òrgans directius de les dues entitats promotores.

El manifest ha rebut l'adhesió de la junta directiva de l'Asociación de Autores Científico-Técnicos y Administrativos (ACTA) –encapçalada pel seu president, José Manuel Alonso– i del president i el secretari general de l'Asociación Colegial de Escritores de España (ACE), Juan Mollá i Andrés Sorel, respectivament.

L'AELC i l'ACEC han adreçat el manifest a diverses personalitats institucionals i culturals –tant de Barcelona com de Madrid–, com la ministra i el conseller de Cultura, els representants dels partits polítics a les comissions parlamentàries de Cultura, les institucions acadèmiques (l'IEC i la RAE), organismes representatius dels autors (CEDRO, SGAE, PEN...) o associacions i institucions culturals (Ateneu Barcelonès, Òmnium, Residencia de Estudiantes...).

La presentació del manifest va ser recollida per la pràctica totalitat de la premsa diària catalana (així com diversos diaris d'edició a tot Espanya) i diferents emissores de ràdio, algunes de les quals van entrevistar als seus promotors.

L'elaboració i difusió del document pretén ser una reacció de les dues associacions d'autors catalanes a l'escalada de manifestacions i accions que s'han posicionat contra el cobrament dels drets d'autor en el préstec bibliotecari i que han utilitzat argument, en ocasions, demagògics per oposar-se a un dret que en cap altre sector professional gosarien qüestionar. El treball conjunt que, en aquest sentit, han dut a terme l'AELC i l'ACEC suposa un excel·lent punt de partida en la defensa dels drets patrimonials dels autors i altres assumptes fonamentals que afecten a la propietat intel·lectual d'escriptors i traductors.

Un 11 % de la població reproduïx llibres i revistes per a ús propi

És moment de revisar el cànon per còpia privada

S'apropa l'hora que el Govern dictami la nova ordre ministerial sobre la compensació per còpia privada i els agents afectats ja han estat fent pressió, cadascun per la seva banda. La indústria electrònica i de les comunicacions, pel seu cantó, intenta convèncer l'Executiu que redueixi la compensació que els titulars de drets d'autor han de rebre per la còpia privada de les seves obres i que no revisi la llei que va establir les tarifes el 1992. De l'altra banda, el Centre Espanyol de Drets Reprogràfics (CEDRO), junt amb les entitats de drets d'autor –entre les quals, evidentment, l'ACEC– ha sol·licitat al Govern que els equips, materials i suports pels quals s'abona la compensació per còpia privada s'ajustin a la realitat reprogràfica del país –és a dir, que incloguin tots els nous suports digitals que anteriorment no estaven contemplats i que han modificat els usos i costums del consum de cultura de bona part de la població– i que les tarifes s'adaptin a l'evolució dels preus i del cost de la vida, quinze anys després del seu establiment.

Els estudis elaborats per la consultora GFK han fet palès que un 11 % de la població major de 15 anys reproduïx personalment llibres i revistes per a ús propi, una xifra molt allunyada del 0,9 % que defensa la indústria, que es posiciona en contra de la rene-

gociació del cànon en base a xifres i arguments erronis.

La còpia privada és, segons mostren les xifres de l'estudi, una pràctica social força estesa, tant en l'àmbit domèstic com als centres de treball. En ambdós contextos es fan fotocòpies, s'escanegen documents, es copien textos en CD i DVD i s'imprimeixen còpies de llibres. Per aquest motiu, CEDRO demana que “els titulars dels drets rebin una compensació justa pel dany efectiu que aquestes còpies li generen, tal i com estableix la Llei de la Propietat Intel·lectual”.

Actualment, aquesta organització reparteix cada any a tots els autors i editors d'Espanya les quantitats que els corresponen per a l'ús privat de les seves obres i, a més, dedica el 20 % de la recaptació a activitats formatives, promocionals i assistencials dirigides al col·lectiu –una pràctica que es porta a terme a 22 dels 27 països de la UE–.

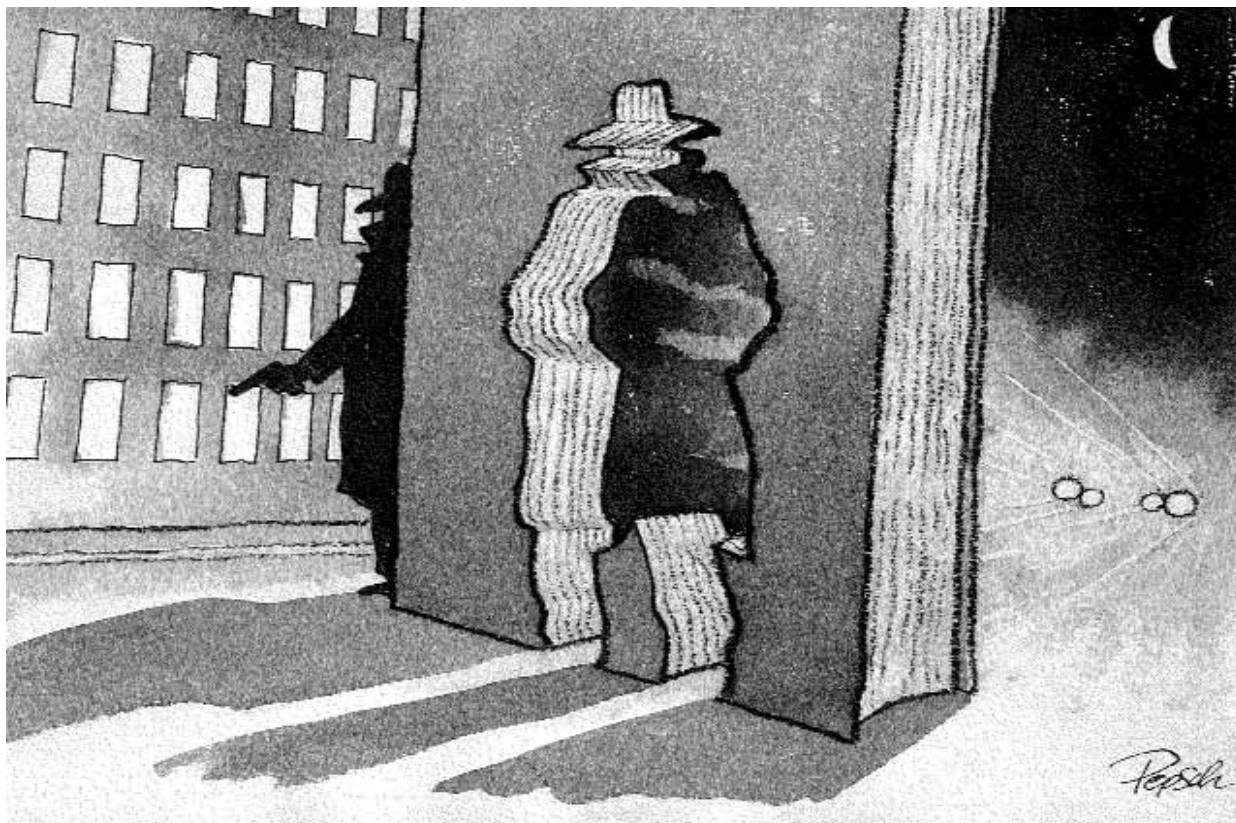
La novetat de la polèmica actual fa referència al gravamen sobre els suports digitals. L'any passat, les entitats de gestió col·lectiva de drets d'autor van negociar les tarifes amb la indústria productora de tecnologies digitals sense èxit. El termini de negociació va finalitzar el 26 de desembre sense que s'hagués arribat a cap acord sobre els equips, aparells i

UNES PÈRDUES MILIONÀRIES

El 2005, el perjudici causat als autors i a la indústria del llibre d'Espanya per la còpia de llibres en concepte de fotocòpies van ser 111 milions d'euros. Unes xifres importantíssimes que el cànon per còpia privada intenta compensar.

Aquest any, gràcies al cànon, CEDRO ha pogut repartir 25 milions d'euros entre autors i editors en concepte de drets de reproducció per les còpies dels seus llibres, revistes i partitures –un 10,42 % més que l'any passat–. D'aquesta quantitat, i en virtut de l'article 155 de la Llei de la Propietat Intel·lectual, es destinarà un 20 % a una funció social, una inversió que l'any passat van suposar més de 6 milions d'euros.

suports que s'havien de gravar amb el cànon per còpia privada, ni tampoc sobre les tarifes. Ara és el Govern qui ha de prendre la decisió per la seva banda, atès que, a més, entre els ministeris de Cultura i Indústria hi ha posicionaments diferents.

El sector del llibre s'hi juga molt: el reconeixement de la seva obra a rebre una compensació pel perjudici causat per la còpia privada, una pràctica que la llei permet; i la quantitat amb què es decideixi compensar aquest perjudici, tant en els repartiments individuals com en els que es realitzen a través de centres d'assistència, promoció i formació del col·lectiu.

La Llei de la Propietat Intel·lectual reconeix el dret exclusiu dels autors a reproduir les seves obres amb alguna limitació. Entre elles, la que fa referència a la còpia privada –una pràctica que no té res a veure amb la pirateria i que és perfectament legal–. Tanmateix, per compensar aquest dany, el 1987 es va establir el cànon per còpia privada, un cànon que grava els aparells que permeten fer còpies, atesa la impossibilitat de controlar la realització de còpies per a ús privat.

Editors i autors demanen a la indústria i al conjunt de la població que entengui que la societat de la informació no la conformen només els aparells digitals de gestió de la informació i les telecomunicacions sinó també els seus continguts, i que aquests continguts s'han de protegir si es vol incentivar el desenvolupament d'aquesta societat de la informació. I, en conse-

qüència, els creadors –en aquest cas, els escriptors i traductors– no poden patir més vulneracions dels seus drets.

El manifest elaborat per l'AELC i l'ACEC i presentat amb motiu de Sant Jordi (vegeu pàgina 3) ja recull en el seu punt 8 la necessitat d'un acord amb la indústria que reguli, d'acord amb les noves necessitats, el cànon per còpia privada.

POSICIONAMENT PÚBLIC I UNITAT D'ACCIÓ

*Els continguts són el cor de la Societat de la Informació. Sota aquest lema, les organitzacions més representatives del teixit cultural espanyol i estranger de titulars de drets, que representen escriptors, directors de cinema, guionistes, músics, compositors, etc. han signat un manifest a favor de la decisió de la Comissió Europea de donar suport al sistema de compensació per còpia privada majoritari a la UE. Mitjançant el manifest, aquests col·lectius es comprometen a dialogar amb les indústries de suports i equips d'Espanya i a defensar la propietat intel·lectual i els drets dels autors, en tant que indicadors del nivell cultural d'una nació. El manifest va aparèixer publicat als principals diaris del país (*El Mundo, El País, ABC, Expansión, Cinco Días*) el passat 16 d'abril. El document està signat per una seixantena d'organitzacions sectorials d'arreu d'Espanya, entre les quals hi ha l'ACEC.*

Javier Cremades, President del Fòrum Iberoamericà de la Propietat Intel·lectual

“Sense propietat intel·lectual, l'autor no pot sobreviure”

Javier Cremades (Ceuta, 1965) és una de les veus més qualificades per parlar sobre les noves tecnologies i els drets d'autor. Advocat i president de Cremades & Calvo-Sotelo, una de les firmes d'advocats espanyols més destacades amb una important presència a Iberoamèrica, és especialista en telecomunicacions i president del Fòrum Iberoamericà de la Propietat Intel·lectual (FIPI), que es va celebrar a Madrid els passats 8 i 9 de març.

nitat cultural iberoamericana establint vies harmòniques de protecció del dret de propietat intel·lectual, que serveixin també per afavorir els mercats culturals nacionals. Si la comunitat iberoamericana no aconsegueix mecanismes que protegeixin la creació artística, la lògica de la globalització traslladarà l'impuls cultural a altres sistemes.

La celebració del Fòrum Iberoamericà de la Propietat Intel·lectual (FIPI) ha pretès “dissenyar un dispositiu jurídic que garanteixi la difusió i l'arribada a tots els àmbits de la creació cultural”. Com s'ha articulat, a la pràctica, aquest enunciat tan ambiciós?

El FIPI ha estat un esdeveniment singular perquè s'ha visualitzat la necessitat de la comunitat iberoamericana de protegir la seva indústria cultural. En el fons, per damunt d'interessos en ocasions contraposats, es va imposant la idea que compartim uns principis comuns. Cada cop s'hi està més d'acord amb la importància de la seguretat jurídica per al desenvolupament econòmic i social dels pobles. Aquesta seguretat jurídica exigeix protegir i respectar la propietat intel·lectual. Per tant, tots hem d'esforçar-nos en la recerca de mecanismes que garanteixin una remuneració per als autors i l'harmonització del sistema de propietat intel·lectual iberoamericà.

La globalització imposa la creació de comunitats transnacionals amb vincles idiomàtics i culturals. Per això, el FIPI vol contribuir a la vertebració de la comu-

“EL FIPI HA VISUALITZAT LA NECESSITAT DE LA COMUNITAT IBEROAMERICANA DE PROTEGIR LA SEVA INDÚSTRIA CULTURAL”

Quines són les actuacions bàsiques que han de produir-se perquè la creació cultural tingui una major difusió respectant els drets que comporta la propietat intel·lectual?

El respecte a la propietat intel·lectual i la difusió de la cultura són elements que es complementen i que, en absolut, com molts pretenen falsament, són contraposats. La garantia per a que es puguin difondre creacions intel·lectuals és el respecte als drets dels autors i a la resta de titulars de drets. Hi ha una clara relació entre el desenvolupament de la societat de la informació i l'existència de continguts de qualitat. Sense continguts culturals el desenvolupament de la societat de la informació es veuria seriosament ralentitzat. Per tant, l'actuació més bàsica és la d'explicar a la societat

que, sense propietat intel·lectual, l'autor no pot sobreviure, i sense autor no hi ha cultura.

Com poden coincidir els diferents agents que pateixen les vulneracions de la propietat intel·lectual –autors, editors...– malgrat tenir interessos en alguns casos diferents?

És cert que els autors i els diferents titulars de drets afins en ocasions tenen interessos contraposats. Tanmateix, hem aconseguit que tots ells sumin esforços entorn la necessitat de protegir la propietat intel·lectual, garantir la retribució dels autors i harmonitzar el sistema de propietat intel·lectual de la comunitat iberoamericana. En aquest punt, i com vam poder constatar tots durant la celebració del FIPI, els diversos agents afectats comparteixen interessos comuns. Vivim en un món cada vegada més clarament interdependent, on qui busca el seu interès exclusiu està abocat al fracàs. Per això, tots els agents del cicle creador (autors, editors, suports, receptors, etc.) han d'unir la seva acció per a preservar l'ecosistema cultural.

"TOTS ELS AGENTS DEL CICLE CREADOR HAN D'UNIR LA SEVA ACCIÓ PER A PRESERVAR L'ECOSISTEMA CULTURAL"

Les noves tecnologies, si bé són positives per a la difusió de la cultura, també constitueixen un perill per a la protecció dels drets dels autors. Com s'ha de modificar el marc legislatiu per protegir-los millor?

El desenvolupament de les noves tecnologies és el motor d'una profunda revolució a la societat i, com no podia ser de cap altra manera, també ha modificat substancialment la indústria cultural iberoamericana. No obstant, la protecció de la propietat intel·lectual i el desenvolupament de la societat de la informació són elements complementaris que d'alguna manera es necessiten mútuament. Encara que alguns poden veure la revolució tecnològica com una amenaça, des del meu punt de vista és una fantàstica oportunitat per a desenvolupar nous models de negoci sostenibles que encara estan per explotar. A més, les noves tecnologies també són aplicables a la protecció de la propietat intel·lectual. Si tradicionalment la protecció venia de l'àmbit extern (registres, tribunals, etc), les noves tecnologies ens faciliten la protecció en l'àmbit intrínsec dels propis continguts.

La pirateria editorial és un problema alarmant a Iberoamèrica. De quins mecanismes haurien de dotar-se els autors i les editorials per frenar aquesta situació?

En primer lloc, és necessari que la legislació reconegui l'existència de la propietat intel·lectual en termes equivalents als que reconeix la propietat sobre els béns materials, sense perjudici de les singularitats pròpies d'aquest tipus de béns. En segon lloc, els jutjats i tribunals han de comptar amb els mitjans humans, tecnològics i econòmics per garantir l'aplicació de les normes i castigar a les empreses i persones que es dediquen a la pirateria. Per últim, la societat ha de conscienciar-se que si els béns culturals i les creacions no són objecte de protecció, cada vegada menys persones tindran els estímuls necessaris per a dedicar-se a crear i generar obres culturals.

Quina opinió li mereix el pagament de 0,20 euros per adquisició al préstec bibliotecari de llibre, aprovat pel Govern per tal de complir la normativa comunitària?

L'argument del Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees del 26 d'octubre del 2006 (Assumpte C-36/05) ha estat contundent i em sumo a ell. L'accés a la cultura no és incompatible amb una mínima remuneració a favor dels autors. Al mateix temps, els poders públics hauran de prendre les mesures oportunes per tal que aquesta mesura no caigui sobre les febles espatlles del delicat cos de lectors, al qual s'ha de cuidar com una autèntica espècie protegida.

Aparentment, els autors han perdut la primera batalla de l'opinió pública en els debats sobre la protecció de drets com el préstec bibliotecari o el cànon per còpia privada. Quina estratègia i quins mecanismes haurien de disposar per modificar aquesta tendència?

En primer lloc, m'agradaria aclarir que el conflicte entre la indústria i els autors apareix magnificat en els mitjans. De fet, el debat existent sobre la compensació equitativa per còpia privada o cànon no és tant un debat conceptual com quantitatiu. Caldria destacar aquest acord de fons: sense una remuneració equitativa per als autors, serà difícil que existeixi una indústria cultural. Respecte la polèmica de l'opinió pública, en els dos darrers anys hem estat testimonis de l'atípica aliança entre la indústria i alguns suposats representants dels usuaris. Dic atípica perquè molts d'aquests "representants" defensen l'abolició de la propietat intel·lectual, i es manifesten partidaris dels models socials sense propietat privada, com una tornada al socialisme utòpic del segle XIX. Convé recordar que les experiències utòpiques que, al llarg de la Història, han pretès abolir el concepte de propietat, han obtingut un resultat desastrós per a la resta dels drets humans i pel desenvolupament econòmic de la societat.

Les editorials demanen als autors que els cedeixin, mentre l'ACEC encarrega un informe jurídic

Els drets d'autor a Google: interrogants i conveniències

En les darreres setmanes, diversos autors espanyols ja han rebut la carta (*veure imatge adjunta*). Una carta de les seves respectives editorials en la qual se'ls hi demana que cedeixin els drets de la seva obra per a incloure-la al fons bibliogràfic de la biblioteca digital de Google, Google Book Search (<http://books.google.com>). La proposta planteja alguns interrogants i, en conseqüència, suspicàcies.

En principi, l'operació de Google es faria respectant la Llei de Propietat Intel·lectual de cada país i comptant amb l'autorització dels autors. Google ofereix a l'usuari accés al 20 % de l'obra en qüestió i, a més, els

remet a les adreces de compra dels llibres. El que no queda clar, però, és per què el 20 % ni de quin 20 % se'n parla (cal tenir en consideració, en aquest cas, les bibliografies acadèmiques), ni tampoc el sistema metodològic i els límits legals de l'accés en línia.

“El fet que hi hagi editorials que hagin enviat cartes als seus autors demanant-los que cedeixin els drets a Google ens sorprèn perquè en principi sembla que hauria de perjudicar l'editorial”, apunta Manuel Serrat Crespo, traductor i membre de la junta d'ACEC. Mentre la qüestió no quedi absolutament clara, l'ACEC recomana als seus membres que no signin. L'Associació

Nos ponemos en contacto con usted para informarle que **Random House Mondadori**, junto con otras muchas editoriales de todo el mundo (Planeta, Ediciones B, HarperCollins, McGraw-Hill, Oxford University Press, etc.), se ha incorporado al servicio de *Búsqueda de Libros* de Google (<<http://books.google.es>>). Se trata de un catálogo bibliográfico virtual a través del cual se pueden localizar libros publicados en todo el mundo de forma sencilla, a través de internet.

El propósito de este proyecto es facilitar el acceso a nuestro fondo editorial a millones de lectores, permitiéndoles consultar unas pocas páginas de cada uno de los libros que contengan la palabra indicada por el usuario.

Solamente en España, Google es visitado por 12.710.000 usuarios al mes. Aunque la *Búsqueda de Libros* está todavía en período de prueba, son unos 859.000 españoles (y muchos más a nivel mundial) quienes ya visitan la página cada mes para buscar libros por palabra clave. Esto nos indica que la *Búsqueda de Libros* de Google es un catálogo bibliográfico digital con un potencial importantísimo y se puede convertir en una librería virtual de gran alcance, visitada por usuarios que saben lo que quieren.

En **Random House Mondadori** hemos renunciado a cualquier retribución que este proyecto pueda generar, pero creemos que la *Búsqueda de Libros* beneficiará a nuestros autores, pues acercará su trabajo a mucha más gente; a las librerías, ya que remitirá a los lectores al punto de venta de los libros; y por último al lector, pues le permitirá buscar libros y encontrar dónde puede comprarlos.

Creemos también que incorporararnos a este proyecto es un paso lógico, debido a la creciente importancia de internet en nuestra vida cotidiana y a su gran capacidad como herramienta de marketing, que no debemos olvidar. Por nuestra parte, impulsaremos la difusión de los libros que publicamos a través de internet con el lanzamiento de un nuevo portal web de **Random House Mondadori**.

ha encarregat un informe jurídic per detallar i precisar la cessió de drets i els beneficis i greuges –en cas que n’hi hagi– que podria implicar per als autors.

Entre els punts que encara s’han de precisar en l’acord a tres bandes entre autors, editors i Google és el de les traduccions. Està per veure si es respectaran també els drets de la traducció i es demanarà l’autorització pertinent a cada autor per a la seva publicació. La Biblioteca de Catalunya, per exemple, entre d’altres, ja ha signat un acord amb Google per tal de cedir els seus fons de domini públic i no ha fet cap comunicat als afectats, fet que s’ha lamentat a les associacions d’autors.

Google aspira a tenir 15 milions d’obres digitalitzades el 2015. Actualment, però, en porta aproximadament un milió. Al començament només treballava amb universitats americanes i britàniques. En el darrer any ha contactat amb biblioteques d’altres països per tal d’aconseguir els seus fons de domini públic.

En el cas dels llibres que ja no estan subjectes a drets d’autor, el portal més visitat del planeta mostra tot el contingut de l’obra i ofereix la descàrrega en PDF. De la resta, només n’ofereix un extracte, o bé, com a màxim, el 20 % del seu contingut i adjunta l’enllaç a llibreries.

Davant la iniciativa d’accés en línia de Google –que adopta un mètode de navegació digital al marge de criteris bibliogràfics–, va sorgir, l’any passat, la reacció europea, d’inspiració francesa: (www.europeana.eu) i que adopta un sistema de consulta bibliotecària segons els canons tradicionals. Aquest projecte ja disposa de 12.000 documents procedents de les biblioteques nacionals de França, Portugal i Hongria, i té com a finalitat convertir-se en la Biblioteca Digital Europea. El nou portal treballa, de moment, amb llibres únicament

de domini públic, però té la intenció de penjar també accessos amb drets, que serien de pagament. Aquesta iniciativa compta amb el suport de diversos organismes públics, que hauran de detallar el respecte precís que es fa als drets d’autor en ell seu projecte.

COMUNICAT DE LA SECRETARIA GENERAL SOBRE LA CESSIÓ DE DRETS A GOOGLE

A la reunió de la Junta Directiva de l’ACEC del passat 26 de març, es va prendre l’acord de dirigir-se urgentment a tots els autors associats, per comunicar-los:

- Que autors associats a l’ACEC estan rebent cartes d’una important empresa editorial, sol·licitant-los la renúncia per escrit als seus possibles drets d’autor per l’accés públic als seus llibres a *Google*, i la cessió a l’editor dels mecanismes de control legal d’aquest accés.
- Que el tema està sent objecte de debat entre els mateixos editors i que, paral·lelament i amb caràcter d’urgència, està sent estudiat per l’assessoria jurídica de l’ACEC i d’altres entitats d’autors.
- Que, mentre no disposem d’un Informe definitiu i aquest sigui contrastat amb el d’altres gremis i associacions, l’ACEC aconsella als seus autors que posposin la seva resposta a la sol·licitud dels editors i, a l’espera d’una valoració final del tema, **NO FIRMIN CAP RENÚNCIA** a drets d’autor a *Google* en els termes ara sol·licitats.

El Secretari General
Barcelona, 27 de març 2007

Jerome Rothemberg, Carmen Borja i Carmen Plaza, entre d'altres, protagonitzen les activitats culturals de l'Associació

Temps de lectures poètiques

> CARMEN PLAZA I ENRIQUE BADOSA A L'AULA DELS ESCRITORS

> CARMEN BORJA, ACOMPANYADA DE JESÚS LIZANO I DANTE BERTINI

Els mesos de març i abril han estat plens de lectures poètiques a l'ACEC. Carmen Borja va presentar la seva obra *Libro del retorno*, un llibre de poemes que *Letraslibres* ha definit com a "quadern de bitàcora del viatge que emprèn una dona a la recerca del sentit de la vida". Carmen Borja és autora de diversos treballs crítics sobre escriptors espanyols dels segles XIX i XX i autora de diversos poemaris com *Libro de Ainalks* i *Libro de la Torre*.

Però no ha estat l'única poeta que ha presentat la seva obra a l'Aula dels Escriptors dins el programa cultural de l'ACEC en els mesos de març i abril. Carmen Plaza, autora de tres poemaris publicats, va presentar el seu llibre *Tela que cortar*, obra per la qual ha estat guardonada amb el XXIII Premio Carmen Conde de poesia escrita per dones, un guardó que convoca Ediciones Torremozas i patrocina El Corte Inglés.

Jerome Rothemberg va oferir el 26 de març una lectura dels seus llibres *Poemas para el juego del silencio* i *25 Caprichos after Goya*. Rothemberg és protagonista d'una sòlida trajectòria poètica i ha dut a terme diversos treballs d'investigació sobre les arrels del gènere.

Des del món periodístic, Ana Mariani va presentar el seu llibre *La vida por delante*, la primera investigació periodística sobre la tragèdia del col·legi Manuel Belgrano. Mariani és periodista i treballa a *La Voz del Interior* des de fa 22 anys. En els seus treballs periodístics sempre han predominat el temes vinculats als drets humans, el maltractament i la pobresa.

D'altra banda, amb motiu de la celebració del dia d'Andalusia, l'ACEC va acollir un homenatge a l'escriptor Blas Infante (1885-1936); autor honrat el 1983 amb el títol de "Padre de la Patria Andaluza", que va escriure obres com *Ideal Andaluz* o *La Obra de Costa*. Antonina Rodrigo i Rai Ferrer van participar en la lectura dels seus textos.

> JEROME ROTHEMBERG, A LA DRETA, ABANS DE LA SEVA LECTURA

Agenda d'activitats

Presentació del llibre *Cançó de bressol dels assassins*, de Rubén Pla, Presentat per Andrés González i Manuel Zabala
Dimecres, 25 d'abril a les 19.30 hores
Aula dels Escriptors de l'Ateneu Barcelonès

Presentació del llibre *El Pozo*, de José Membrive
Dilluns, 30 d'abril a les 19.30 hores
Aula dels Escriptors de l'Ateneu Barcelonès

Presentació del número 57 de la revista literària *ALGA*
A càrrec dels membres de la revista
Dijous, 17 de maig a les 19.30 hores
Aula dels Escriptors de l'Ateneu Barcelonès

Presentació del llibre *Poemas en el entreacto*, de Agustín Calvo Galán
A càrrec d'Eduardo Moga
Dijous, 14 de juny a les 19.30 hores
Aula dels Escriptors de l'Ateneu Barcelonès

Premis en llengua catalana

Premi Alfons El Magnànim 2007 de Narrativa

Modalitat: Narrativa

Convoca: Institució Alfons El Magnànim de la Diputació de València

Lliurament dels treballs i informació:

Registre General de la Diputació de València

Pl. de Manises, 4 baixos. 46003 València

www.alfonselmagnanim.com

Dotació: 30.000 euros i publicació de l'obra premiada

Termini de presentació: 30 de juny de 2007

Extensió: mínima de 150 fulls

III Premi Pollença de Poesia

Modalitat: Poesia

Convoca: Àrea de Cultura de l'Ajuntament de Pollença

Lliurament dels treballs i informació:

Servei Lingüístic de l'Ajuntament de Pollença

C. del Calvari, 2. 07460 Pollença

Tel 971 53 01 08

Dotació: 4.000 euros i publicació de l'obra premiada pel Gall Editor

Termini de presentació: 31 de juliol de 2007

Extensió: l'habitual en un volum de poesia

XXII Antoni Bru de Narrativa - Ciutat d'Elx

Modalitat: Narrativa

Convoca: Institut Municipal de Cultura de l'Ajuntament d'Elx

Lliurament dels treballs i informació:

Institut Municipal de Cultura de l'Ajuntament d'Elx

C. dels Sants Metges, 3 (Edifici Gran Teatro)

03203 Elx.

Tel 96 665 81 45

Dotació: 6.000 euros i publicació de l'obra premiada per l'Editorial Tres i Quatre

Termini de presentació: 9 d'octubre de 2007

Extensió: de 150 a 200 fulls

XXVIII Premis Literaris de Calldetenes Jacint Verdaguer

Modalitat: Poesia

Convoca: Ajuntament de Calldetenes

Lliurament dels treballs i informació:

Ajuntament de Calldetenes

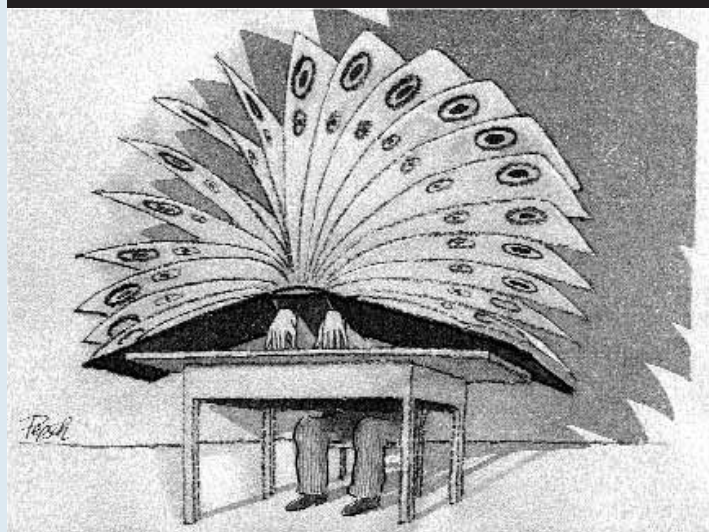
Pl. de l'Onze de Setembre s/n. 08519 Calldetenes

Tel 93 886 31 05

Dotació: 2.500 euros i publicació de l'obra guanyadora per Publicacions de l'Abadia de Montserrat

Termini de presentació: 3 d'agost de 2007

Extensió: de 400 a 700 versos

PEPSCH GOTTSCHBER

XXII Premi Ramon Muntaner de Literatura juvenil Girona 2007

Modalitat: Narrativa

Convoca: Fundació Prudenci Bertrana

Lliurament dels treballs i informació:

Fundació Prudenci Bertrana

c. d'Ultònia, 10-12.

17002 Girona.

Tel 972 417070

Dotació: 7.500 euros i publicació de l'obra guanyadora per Columna Edicions

Termini de presentació: 29 de juny de 2007

Extensió: 120 fulls

VIII Premi de Castellar Joan Arús

Modalitat: Narrativa

Convoca: Ajuntament de Castellar del Vallès

Lliurament dels treballs i informació:

Registre General de l'Ajuntament de

Castellar del Vallès

Pg. de Tolrà, 1, 08211 Castellar del Vallès

Tel 93 7144435

Dotació: 2.400 euros

Termini de presentació : 31 de maig de 2007

Extensió: de 60 a 150 fulls

Els Nostres Autors

Maria Lluïsa Pazos

Maria-Lluïsa Pazos i Noguera, va nèixer a Barcelona. Es llicencia en Filologia Romànica als 20 anys i després cursa estudis de grau i doctorat en Filologia Catalana. És professora de Llengua i Literatura Catalanes i va exposar la seva tesi sobre la dualitat “català light/català heavy” en un llibre que va tenir una notable repercussió a començament dels noranta.

Ha col·laborat a la revista *Presència* i a revistes de perfil científic i literari. Actualment és directora literària de l'editorial La Busca i també col·labora en produccions cinematogràfiques.

Ha publicat, entre d'altres llibres: *El joc dels jocs, Les raons* (Barcelona, 1978); *Devastació i Gresol de Nit* (Barcelona, 1980); *Ausiàs Marc i l'amor* (Barcelona, 1985); *L'amenaça del català light* (Barcelona, 1992); *La violació del català* (Barcelona, 1993); *El club de les bones persones* (Barcelona, 2001); *La generació poéti-*

ca de los niños de la guerra (Barcelona, 2002); *Ausiàs Marc* (Barcelona, 2004) i *Homenatge a Ausiàs March* (Barcelona, 2005). Ha estat guardonada amb diversos premis de poesia.

Renuncio a tenir-te per no perdre't,
per no perdre l'engany tan desitjat
d'haver estat estimada, malgrat tot...
per no allunyar l'infant que encara plora
i pensa acaronar les hores fèrtils
i es rebel·la davant un nou “mai més”.
Renuncio a tenir-te per no perdre't.
Que potser t'he tingut enllà de mi?

(de *Jo trio el camí*)

Deixaré aquest dia, cada dia de goig,
cada dia d'esclat i de promeses noves,
l'escriuré en el teu nom, amb el pensament clar,
amb la pau tan segura que ens regalem plegats.
Hem viscut moltes nits i hem cercat les prome-
ses
exactes del secret en què encara podem creure.
era un fals inventari en un món massa simple
on esgrafien, orbs, les lleis més inclements,
on malmeten el ver que creïem que era nostre.
Hem parlat d'estimar i el ressò ens va ferint.
Esperem que amb daus vells guanyem sols la
partida

(de *Jo trio el camí*)

Ben poca cosa guardo a casa meva.
Els anys han fet caducs els papers nous

i el desig d'estar sol en companyia.
algú recordarà que no ha estat falsa
la certesa que viu dia per dia.
Però la llum s'espanta,
com qui il·lumina hores mal comptades
a força d'esperar. Sento l'ahir
que clama i em convida. Estic cansat
de teixir amb fil d'argent sense cap fi.
Ja tot s'ha fet antic. No recomano
ni un instant per llegir ni per escriure...

(de *Jo trio el camí*)

Un cop analitzada una cara del poder “light” o, més ben dit, d'un afany de prepotència enverinada i enverinadora, és hora d'acabar-se amb la cara complementària. Si la primera s'emmi-rallava en ‘Verinosa llengua’ i presentava com a tret identificador la manefleria amb preten-sions de pseudoil·lustració i contracultura (i contra moltes altres coses), per tal de fer-nos una idea força precisa de la segona cara en tin-drem ben bé prou amb el que ens reflecteïs “paraula viva contra la llengua normativa” d'Ivan Tubau.

Heus ací l'altra vessant d'un mateix objectiu: la imposició prepotent d'un model lingüístic nou, el “light”; àdhuc, d'un mateix tret com-partit; la manefleria, que aquí es disfressa de

sociopolítiques, la intenció eufemística i propagandística de les quals no aconseguen de daurar-ne el llautó de la falsia.

Des d'aquesta cara el poder somriu lascivament, mentre es complau a oferir-nos una "llengua democràtica" i un "colonialisme castellà". Això sí, exclusivament per facilitar-nos les coses.

Fet i fet, els "light" sempre ho rebaixen tot "per tal d'afavorir-nos". I ens ofereixen un darrer miratge: ens deixen caminar lliurement cap a l'extermini. Si tard o d'hora el català ha de morir, més val que ens pensem que l'hem mort per propia voluntat. No podíem demanar un exercici més impositiu de la voluntat d'uns quants...

Nogensmenys, aquí el perjudicador cau en el mateix error que els seus consemblants. Si no hi ha llengües verinoses, tampoc no hi ha llengües demacràtiques. Podien estalviar-se tanta etiqueta maniquea, perquè les llengües no entenen en verí, ni en política, ni en dogmes, ni en poders. Els qui sí, que hi entenen (i un gra massa) són aquells que intenten aprofitar-se'n.

Una àliga bicéfala

(de *L'amenaça del català light*)

Em vas donar el millor de cada dia:

el poder d'estimar,

la teva pau per descobrir-hi el Nom
que només tu m'has ensenyat a dir.

I m'has deixat el món de les paraules

i el dard incert de no saber jugar

I em reconec en tu per companyia.

(de *Jo trio el camí*)

No sé pas quins interessos inconfessables han fet que els defensors del "light" es traguessin de la màniga una idea, segons ells, axiomàtica: l'espontaneïtat de la llengua.

La llengua (sigui la que sigui) no és mai espontània; la necessitat de comunicar-se, sí.

La llengua és un codi social, fruit d'un aprenentatge apte per garantir-ne la llibertat d'ús.

Si un infant creix sense poder sentir cap mot, de segur que "espontàniament" no en pronunciarà cap. El nen escolta, imita i aprèn la llengua, l'ús de la qual anirà perfeccionant. (...)

L'espontaneïtat és capaç de crear el crit, no pas

la paraula, perquè llibertat i espontaneïtat són inversament proporcionals.

On van a parar, doncs, les promeses demagògiques del "light"?

La cultura i el progrés no podran mai defugir l'artificialitat pròpia dels productes de l'home. Aleshores, les fal·làcies espontaneïstes no són més que un intent d'oferir-nos gat per llebre. I, si no, que ens expliquin els seus defensors com han confegit els seus postulats. Potser els llibres han aparegut al mercat per generació espontània?.

La llengua no és espontània

(de *L'amenaça del català light*)

Avui el que jo tot sol es fa més cert

m'acaronen les veus del temps antic,

de silencis en pau en què tu sol

caminaves del cor al pensament.

Molt havia esperat del llibre obert

on havia llegit la joventut

el teu quefer de dir en llibertat.

Però avui ja no sé el que esperava;

les lletres s'han tornat un paper en blanc.

Els anys han corsecat el que volia,

i el que sabia a penes és desig.

Vas regalar-me tu les hores tendres

i dius que he esperat massa. No tinc res

més que blancors de versos caducats.

(de *Jo trio el camí*)

Hi havia una vegada un pobre home, el nom del qual no té cap importància, així com el país al qual pertanyia –a les faules no ni ha mai problemes de país, ni estat, ni llengua–. Un dia que no fa el cas, el nostre home s'emmenava, mans al volant, com gairabé tots els homes i les dones, qui sap a on, com la majoria dels homes i les dones, carregat amb el doll d'una paciència prudent. Tenia el costum encar no estrany de respectar els senyals de circulació i el llenguatge dels semàfors –li direm conservador?– com alguns homes i algunes dones, perquè creia encara que així s'estalviaria molts accidents. No era un idealista per la raó de creure en els semàfors, ni un cínic que se'ls saltés gloriejant-se'n, ni un hipòcrita com aquells qui els bandegen quan no els veu ningú. Era senzillament normal.

Daltonisme lingüístic

(de *L'amenaça del català light*)

Relación de libros y revistas ingresadas en la entidad

LIBROS

Jesús Aguado. *No pasa nada. Los poetas beat y oriente.* Edición bilingüe, traducción y prólogo del autor. Los libros de la Frontera, colección el Bardo de Poesía. Sant Cugat del Vallès, Barcelona, 2007.

Jesús Ávila Granados. *Petita història de l'oli d'oliva.* Ilustraciones de Pilarín Bayés. Editorial Mediterrània. Barcelona, 2006.

Inma Arrabal. *Sura.* Ediciones Torremozas. Madrid, 2001
Los que no volvimos. Huerga y Fierro editores. Madrid, 2006.

Rosa María Belda. *La poesía de Concha García.* Editorial unaLuna, Zaragoza, 2002.

José Joaquín Beeme. *Heteronomías. Poesía reunida (1975-2005).* Prólogo del autor. Reverso Ediciones, Barcelona, 2006.

José Joaquín Blasco. *Cuenca mon rêve.* Prólogo de Javier Barreiro, ilustraciones Luis Anel Blasco Muñoz, Fotografías archivo de la editorial. Editorial unaLuna, Zaragoza, 1997.

Josep Maria Boixare. *Viure, reviuere i pensar.* Prólogo de Anna Soler-Pont. Ed. Malhiver. Barcelona, 2007.

Mario Campaña. Casa de luciérnagas. Antología de poetas hispanoamericanas de hoy. Bruguera. Barcelona, 2007.

Montse Cerdà. *De hilos y palabras.* Septem ed. Oviedo, 2007.

Marga Clark. *Auras.* El Toro de Barro, colección La piedra que habla. Cuenca, 2001.

Jordi Farré González. *Maleta medio llena.* Prólogo de Jesús Caudevilla. Editorial Luz de Luna. Barcelona, 2007.

Bartomeu Fiol. *Todo es fragmento, nada es eternamente, Tot és fragment, res no és sencer.* Traducción e introducción de Roberto Mosquera y Antoni Nadal. Calambur. Los solitarios y sus amigos. Biblioteca de las islas Baleares XIII, Madrid, 2007.

Federico Gallego Ripio. *Los poetas invisibles (y otros poemas).* V Premio Emilio Alarcos 2006. Visor Poesía. Madrid, 2006.

Concha García. *Pormenor.* Editorial Dilema. Ocnos Alas. Madrid, 2005.

Luis García Montero. *Poesía (1980-2005).* Prólogo de José-Carlos Mainer. Tusquets Editores, Barcelona, 2006.

Pere Gimferrer. *Marea solare, marea lunare (1963-1998).* A cura de Francesco Luti, Edizioni Polistampa. Firenze, 2006.

Valentí Gómez i Oliver. *Or verd. Quinquè libre: cent poemes. Pronaos.* Miquel Batllori. Edicions 62 Empúries. Barcelona, 2005.

Teresa Rita Lopes. *Cicatriz.* Edición bilingüe de Perfecto Cuadrado. Los libros de la Frontera. Colección el Bardo de Poesía. Sant Cugat del Vallès, 2006.

Antonio Machín Romero. *Julián Sánchez del Río.*

Heterodoxo por necesidad. Asociación Cultural Soria Edita. Soria, 2007.

Ana Mariani. *La vida por delante. La tragedia de los chicos del colegio Manuel Belgrano.* Ediciones del Boulevard. Rosario de Santa Fe. Córdoba, 2006.

Blanca Mart. *Lluvia sobre el barman.* Ed. Felou. Serie Círculo de Palabras. México D.E., 2007.

José Florencio Martínez. *Ángeles o poemas.* Diputación de Huelva. Colección de Poesía Juan Ramón Jiménez. Huelva, 2007.

Javier Moreno. *Cortes publicitarios.* Premio Nacional de Poesía Fundación Cultural Miguel Hernández, 2006. Devenir, Madrid, 2007.

Álvarez Ortega. *Antología Poética (1941-2005).* Devenir. Madrid, 2007.

Miquel de Palol. *Poetes. Impressions d'Espriu a Vinyoli.* Columna, Clàssics i moderns. Barcelona, 2006.

Safo. *Poesía.* Traducción, presentación y notas de Juan Manuel Macías. Estudio sobre Safo y la literatura española de Manuel Sanz Morales. DVD Ediciones, poesía.. Barcelona, 2007.

Jordi Pigem. *El pensament de Raimon Panikkar. Interdependència, pluralismo, interculturalitat.* Premi Institut d'Estudis Catalans de Filosofia 1999. Edita IEC. Barcelona, 2007.

Inmaculada Sánchez Alarcón. *Pasos en el Aire.* Devenir. Madrid, 2007.

REVISTAS

REVISTA DE LIBROS. Sumario: ¿qué pasa con la prensa? Juan Luis Manfredi Sánchez. Islam y Occidente. Amélie Northop. Adolfo Bioy Casares: Todos los días con Borges. Número 123. Madrid, marzo 2007.

BARCELONA METRÒPOLIS MEDITERRÀNIA. Sumario: Informe: Institut d'Estudis Catalans, un segle de catalanística. Reportatge: El Palau del Lloctinent. Entrevista: Javier Dualte, dramaturg i director teatral. Número 68, Barcelona, invierno 2007.

EINES. Sumario: Estadística sota sospita. Proposta de nous indicadors des de l'experiència femenina. Número 7, Barcelona.

COCINA FUTURO. Sumario: Entrevista a Eduard Cointreau. Cuenta atrás para forumVic'07. 70 gotas de aceite. Número 70. Madrid, diciembre 2006.

COCINA FUTURO. Sumario: Arranca FonumVic'07. Montilla Moriles existe. El mundo del Foie. Número 71. Madrid, enero- febrero 2007.

COCINA FUTURO. Sumario: Gourmandia. Sobre ruedas. Grupo Paradis. Número 72. Madrid, marzo 2007.

INTRAIT D'UNION. Bulletin de l'Union des Écrivains. Numéro 71. Paris, marzo 2007.

DIÀLEG ENTRE CULTURES. Sumario: Voltant per Mèxic des de Catalunya. Número 4. Barcelona 2006.

HEMEROTECA 69

La RAE revisa la ortografía

“La actual ortografía del español es un logro y no hay que tocarla. La revisaremos sin estropearla”, declaró a La Vanguardia el presidente de la Real Academia Española (RAE), Víctor García de la Concha. Por ello, agregó, la revisión sólo buscará “presentar el sistema ortográfico de una manera más pedagógica y simplificada. Una ortografía para el siglo XXI, que tenga en cuenta la ortotipografía y la informática”. De la Concha comentó que la RAE comenzó a preparar un Banco de datos del siglo XXI que contendrá 300 millones de registros del léxico más actual de España y América, que prestará especial atención al lenguaje de los medios de comunicación. El nuevo banco de datos va a un ritmo de 25 millones de palabras al año. Contará con 300 millones de registros.

García de la Concha anunció también que la nueva edición del Diccionario de la Academia saldrá en el 2010. El anterior, del 2001, se actualiza continuamente en internet. (...)

Joaquín Ibarz / Magí Camps

La Vanguardia, 29 de marzo de 2007

Internet se perfila como el mayor desafío y un gran trampolín para el castellano

La globalización y las nuevas tecnologías centran las primeras ponencias del IV Congreso Internacional de la Lengua Española. La unidad lingüística se les antoja a los expertos como un firme apoyo para avanzar hacia la integración política, económica y cultural, que mejoraría las opciones para afrontar los retos y las oportunidades de un mundo globalizado. La promoción del español en la ciencia y en la tecnología es, así, fundamental para competir en unos terrenos donde los países hispanohablantes manifiestan un claro desfase respecto a las comunidades anglosajonas, lo que obliga a la creación de neologismos en castellano.

«Creemos que hay base histórica, valores para construir una comunidad iberoamericana de naciones», afirmó el secretario general iberoamericano, Enrique Iglesias, en la primera plenaria del Congreso, cuyo lema era «El español como instrumento de integración iberoamericana». Iglesias se lamentó de que «tengamos en internet (sólo) el 10 por ciento de los contenidos, cuando tenemos una población que va mucho más allá» de esa cifra. Esta carencia se refleja en «un déficit en la difusión y transmisión del conocimiento».

Manuel M. Cascante

ABC, 28 de marzo de 2007

L'Institut reescriu la seva Bíblia

L'Institut d'Estudis Catalans (IEC) va presentar ahir la segona edició del seu diccionari, el DIEC, fruit de més d'una dècada de feina. Amb l'obra, que publiquen conjuntament Edicions 62 i Enciclopèdia Catalana –30.000 exemplars–, l'acadèmia aspira a tancar la polèmica que va envoltar la primera edició de 1995 i a girar full per poder esmerçar forces en altres projectes, que en el camp de la llengua també són crucials: a curt termini la *Gramàtica* –segons l'acord de finançament del projecte firmat amb la Generalitat ha d'estar acabada el 2009– i a llarg termini el *Diccionari del català contemporani*.

(...) Segons va explicar ahir el president de la Secció Filològica, Joan Martí Castell, s'han tingut en compte les aproximadament 11.500 propostes d'esmena i, d'aquestes, "més de la meitat han donat lloc a algun tipus de correcció" al Diccionari. Alhora, però, el mateix Martí Castell es cura en salut i adverteix que ningú no hi busqui exhaustivitat: "No és un diccionari descriptiu, sinó normatiu. Per tant, no hi és tot, cosa que no vol dir que algunes formes que n'hagin quedat fora no tinguin legitimitat".

(...) Si parlem de tradició, de l'herència del diccionari Fabra de 1932 "es respecta l'estructura i el model de llengua, però renovat i actualitzat", diu Rafel. Quines són les novetats? S'han introduït 6.234 nous exemples (ara n'hi ha 50.234 respecte als 44.000 d'abans): (...) Una altra actualització té a veure amb la recerca d'una "neutralitat ideològica" en terrenys com el religiós o el dels gèneres. Quant a les accepcions, s'ha passat de 120.000 a 132.460 i a més ara apareixen numerades. També s'han suprimit alguns termes –com *trialsín*– i en canvi ha crescut molt el lèxic especialitzat, que s'ha dividit en 76 àrees temàtiques i que, segons Rafel, ha estat "una de les tasques més feixugues".

Ignasi Aragay

Avui, 27 de marzo de 2007

La producción editorial registró una caída del 9% en 2006

La producción editorial española (libros y folletos) tuvo una baja en volumen el pasado ejercicio. Sin embargo, más autores han dado a conocer sus obras, según los datos que maneja el Instituto Nacional de Estadística (INE) sobre los títulos publicados en 2006.

La institución, señala que el volumen de títulos editados en España durante 2006 registró un descenso del 9%, con un total de 255.721.000 ejemplares impresos. Mientras que el número de títulos que se editaron y se entregaron en el Depósito Legal de la Biblioteca

Nacional en el mismo periodo fue de 66.270, un 4,3% más que en el 2005.

De acuerdo al INE, la tirada media de los ejemplares editados el 2006 se situó en 3.859 ejemplares por título, lo que supone un descenso del 12,7% respecto al año anterior, que fue de 4.422. Esta baja la atribuyen a que en el 2005 hubo 'una amplia difusión de ejemplares para las ediciones de DVD o CD acompañados de libreto', esto se suma a la impresión de la Constitución Europea y de otros temas relacionados con las Ciencias Domésticas o Geografía.

Los temas que más se editaron fueron los dedicados a la literatura, historia y crítica literaria, con un 42% del total de los más de 255 millones de ejemplares impresos, según el INE.

Respecto a la cifra de obras nuevas hechas en el 2006, la edición de libros fue superior al ejercicio anterior con 56.735 ejemplares, esto supone un incremento del 6,7%.(...)

Redacción

Cinco Días, 20 de marzo de 2007

El Ministeri subvenciona la reforma de la biblioteca de l'Ateneu amb 400.000 euros

El Ministeri de Cultura ha concedit una subvenció de 400.000 euros per al projecte de remodelació arquitectònica i conceptual de la biblioteca de l'Ateneu Barcelonés. Aquesta subvenció, a través de la Direcció General del Llibre, Arxius i Biblioteques, se suma als 36.000 euros concedits pel Ministeri de Cultura el 2006, que van servir per digitalitzar part dels fons patrimonials de l'Ateneu amb la finalitat de conservar i difondre aquesta col·lecció. Les tasques de remodelació intenten adequar l'espai a les exigències d'una biblioteca moderna i plurifuncional. (...)

Redacció

El Punt, 5 de abril de 2007

La lleugeresa

(...) En d'altres temps, quan la literatura (com l'art en general) era un valor en si, una línia discutible en els límits però més o menys clara en els blocs generals i en els conceptes separava els textos convencionalment importants i seriosos dels lleugers, i els practicants dels segons operaven gairabé sempre excusant-se al davant dels practicants dels primers.

Ara aquesta dialèctica ha mutat. La línia no separa cultes de frívols, sinó autors difícils, incomprendibles, allunyats de la realitat quotidiana,

d'autors de èxit que parlen als ciutadans de les coses que els interesen i preocupen, i són aquests els ben considerats, els discipulents davant dels altres. Per descomptat, tant en un cas com en l'altre tot plegat no és tan clar ni els blocs són nítids, però l'evolució no deixa de ser significativa del canvi de valors, i al cap i a la fi d'objectius, de la societat intel·lectual.

Miquel de Palol

Avui, 22 de febrero de 2007

La cultura aporta el 3,2% del VAB, más que el sector energético

La cultura aporta el 3,2 por ciento del valor añadido bruto (VAB) y las actividades de propiedad intelectual el 4 por ciento, según el estudio El valor económico de la cultura en España, primero en su género, presentado ayer por la ministra Carmen Calvo. El estudio, que sitúa a la producción cultural por encima del sector energético y muy cerca de la agricultura, ganadería y pesca, contempla todas las actividades relacionadas directa o indirectamente con la cultura y la propiedad intelectual, desde los derechos de autor hasta la fabricación de papel prensa o comercialización de dispositivos como las televisiones. Por sectores, el de libros y prensa aporta un 43,9% del PIB cultural, seguido de la radio y televisión (19,2%), cine y video (12%), interdisciplinar (11,4%), artes plásticas (4,5%), artes escénicas (3,6%), patrimonio (2,6%), música grabada (1,9%) y archivos y bibliotecas (1,8%). (...)

Miguel Ángel Trenas

La Vanguardia, 31 de marzo de 2007

L'edició amb un sol clic

Sempre és dolorós ser rebujat per una editorial. Per deixar de ser censurat pels comitès de lectura i condemnar els llibres a florir-se en un calaix, molts autors opten per l'autoedició per tal de ser finalment llegits. Perquè, i si els comitès s'equivoquen? No cal oblidar que Proust, per exemple, va pagar-se els costos del primer volum de A la recerca del temps perdut, Un amor de Swan, amb Grasset. Adreçada als autors independents, hi ha una nova oferta per internet que està revolucionant l'autoedició. Es tracta de portals virtuals, com ara www.lulu.com, que ofereixen la possibilitat d'editar els llibres, a més, de distribuir-los a les llibreries i per www.amazon.com.

De moment, 80 autors catalans ja s'han decidit per aquesta via i han penjat les seves obres a la xarxa. (...)

Valeria Gaillard

El Punt, 16 de abril de 2007

Lou Reed y el catalán

He leído en los periódicos, he escuchado en la radio y he visto por televisión el espléndido recital de poesía catalana que acaba de celebrarse en Nueva York. Sé, por lo tanto, quién lo organizó, quién asistió y quienes fueron los artistas que hicieron posible que los versos catalanes conmovieran, con su profunda sonoridad, a los habitantes de la Gran Manzana.

¿Los versos catalanes?. Eso no es del todo cierto. Lou Reed, Patti Smith y Laurie Anderson leyeron (magníficamente, no lo dudo) el fruto de un trabajo y la inspiración de un poeta (o unos poetas) anglófonos que se sumieron en la obra de los escritores catalanes y supieron traducirla al inglés. Sin embargo, su nombre ha sido –como siempre– olvidado, aunque, si lo piensan bien, fueran los únicos imprescindibles en esa “fiesta de las letras catalanas” celebrada en Nueva York. ¡Basta ya! Que estas pocas líneas sirvan de agradecido reconocimiento a la labor de mis desconocidos (por olvidados) colegas.

Manuel Serrat Crespo

La Vanguardia, 27 de marzo de 2007 (Cartas de los Lectores)

El préstamo bibliotecario

El pasado 4 de marzo, El País publicó la carta de una lectora sobre “El canon por préstamo de libros” al que considera “un alquiler por lectura” a cargo de los usuarios de bibliotecas. En primer lugar no se trata de un canon ni tampoco de un alquiler. Se trata de derechos de autor que de ninguna manera son “supuestos”. ¿Se atrevería a calificar de “supuesto” por impropio el salario de un bibliotecario o de cualquier otro trabajador? ¿piensa que el derecho de autor atenta contra el bienestar de otros trabajadores o el desarrollo de la cultura? ¿Cree que los escritores viven del aire y que deben ser los únicos que trabajen por amor al arte?

El pago del derecho de autor por la lectura de sus libros es tan legítimo como un salario. El derecho de autor es el salario de los escritores y no afecta el de los bibliotecarios y desde luego no pone en peligro la afición a la lectura de los usuarios de bibliotecas. Éstas son instituciones financiadas por organismos públicos –nacionales, autonómicos, municipales– o privados, los cuales se encargarán de disponer las correspondientes partidas con cargo a sus presupuestos y no a los bolsillos de los bibliotecarios ni al de los lectores. A la cultura pública la hemos de defender y pagar entre todos y no sólo con cargo a los autores. A dios lo que es de dios y al César lo que es del César.

Antonio Tello

El País, 12 de marzo de 2007 (Cartas al Director)

Todos contra el autor

Asisto al último episodio de la campaña contra la Directiva comunitaria para el pago de derechos de autor

por préstamo bibliotecario. Se trata, creo, de una Directiva muy flexible, que no impone a los Estados el sistema ni las cuantías del pago. Pues bien, retrocedo ahora un cuarto de siglo cuando, con otros escritores fui invitado por la Unión Sueca de Escritores para conocer su funcionamiento. Allí nos enteramos, por ejemplo, de que, en sus bibliotecas, se preveía el pago de derechos por préstamo, para contribuir a la profesionalización de los autores. Ésta había sido, decían, una importante conquista de la política cultural de la socialdemocracia nórdica, frente a la oposición de los partidos conservadores. Algo que algún día, decían, se extendería por toda Europa, potenciándola. Nosotros observábamos que en España era prioritario crear una eficiente red de bibliotecas. “Por supuesto –respondían–, pero acostumbren desde el primer día a sus gestores a presupuestar el derecho de autor, de la misma manera que presupuestan los gastos de personal o de limpieza y de mantenimiento...”. Han pasado 30 años, España se ha convertido en la décima economía del mundo, pero esa conquista de la socialdemocracia nórdica ha despertado entre algunos periodistas (e intelectuales) españoles una reacción furibunda, cuyas causas más profundas no son fáciles de desentrañar. Diré, de entrada, que los autores ya estamos acostumbrados a los palos en materia de derechos, aunque es cierto que la Ley de Propiedad Intelectual que promovió el PSOE en 1987 nos hizo abrigar alguna esperanza de dignificación profesional. Hoy está claro que el número de empresas que se pasan por el forro la ley es creciente, generalmente gracias a la maniobra de convertir al editor también en “autor” de los textos, que fiscalía y judicatura parecen desconocer la LPI, y que la cultura tradicional hispana sigue encastillada a su falta de respeto por el derecho de autor, con los argumentos más dispares y revueltos, no todos ingenuos ni de buena fe. El hecho es que los creadores culturales siguen sin estar socialmente legitimados: en definitiva, piensan los autodenominados “usuarios” de cultura, que los autores se dediquen a la investigación, la escritura o la traducción como *hobby*, sólo en sus ratos libres... Además, la campaña de prensa en este terreno es grave por su estigmatización ideológica de una cuestión que debería mantenerse al margen de la crispada escisión de las dos Españas y de sus respectivos portavoces mediáticos. Lean, si no la aportación de Soledad García-Díaz en El País del 16 de Marzo cuando, además de proponer la creación de listas negras de autores a los que represaliar, define la Directiva europea como “ofensiva neoliberal contra todo lo que es público”. ¡De modo que era eso! A mis amigos de la socialdemocracia sueca les va a dar un infarto. Pero es así como retóricamente se plantea aquí y ahora el tema. Tenía razón Fraga: *Spain is different*.

José Luis Giménez-Frontín

Tendències-El Mundo, 23 de marzo de 2007